



Vad drömmer du om?

Jag vill öppna min egen frisörsalong där jag ska starta ett eget program för att anställa ungdomar. Jag ska fixa jobb åt mina vänner från gatan så att de kan få ett bättre liv.

Daniel Korir, Kenya



TUFFT LIV för småbrukare...

I Cotacachi, en liten stad i norra Ecuador i dalen mellan två gröna bergstoppar, bor Patricia Morales, 38 år. Hon är en av landets många ekologiska småbrukare och vardagen präglas av regn, torka och skadeinsekter.

– **Det är ett tungt arbete**, men jag älskar det, säger Patricia Morales med ett leende.

Hon äger, som merparten av småbrukarna i Cotacachi, mindre än en hektar jord, ungefär samma storlek som en fotbollsplan. Eftersom marken går i arv och delas upp mellan de ofta stora syskonskarorna blir jordplättarna allt mindre för varje generation. Dessutom köps allt mer odlingsbar mark upp av storföretag.

– För ursprungsfolken har tillgången till bördig mark ända sedan den spanska erövringens tid varit ett av de största problemen, berättar Patricias make, Rumiñahui Anrango, som är ordförande för UNORCAC (Unionen för bonde- och ursprungsfolksorganisationer i Cotacachi).

– Vi har alltid blivit ifråntagna de bästa jordområdena av de som har makten och pengarna, fortsätter han.

En annan faktor som skapar stora problem för den ecuadorianska småbrukaren är klimatförändringarna. På senare år har det ostadiga vädret försvårat odlandet allt mer.

– Regnet är så opålitligt nuförtiden. Ibland regnar det alldeles för mycket och vissa perioder ingenting alls. Så var det inte förr, förklarar Patricia Morales.

Den globala uppvärmningen har också fört

med sig nya typer av insekter och sjukdomar som angriper skördarna. Till skillnad från svenska bönder får inte lantarbetare i Ecuador något bidrag från regeringen och blir därför helt beroende av inkomsterna som odlandet ger dem. Om skörden slår fel finns ingen hjälp att få. För att få det att gå runt skaffar sig många bönder andra inkomstkällor. Patricia Morales har tillsammans med sin familj och

UNORCAC öppnat ett vandrarhem i sitt eget hus. Projektet heter Runa Tupari vilket på kichwaspråket betyder "möte med ursprungsfolk".

– Syftet med Runa Tupari är att skapa en hållbar, ekologisk

Rumiñahui Anrango

turism, där gästerna inte bara får se det vackra Cotacachi utan även vår vardag, kultur och våra seder, berättar Rumiñahui Anrango.

Även om livet som småbrukare ofta är tungt finns det inget annat yrke som Patricia Morales hellre skulle vilja ha. Hon brukar själv sin egen jord, styr över sina arbetstider och finns där för sina barn. Hennes ögon lyser av stolthet när hon berättar om glädjen att ha makten över maten.

– Vi har det bra! Vi äter mat som vi vet är fri från gifter och vi kan själva styra över vad vi stoppar i oss. Det är det bästa.

Vi har alltid blivit ifråntagna de bästa jordområdena av de som har makten och pengarna



Fakta:

Namn: Patricia Morales.

Familj: Make och fyra barn. På gården bor också sex grisar, fyra hundar, sex katter, höns och marsvin.

Odla: Majs, bönor, quinoa, potatis, chocho, ärtor och frukter.

Markyta: Mindre än en hektar.

Anställda: Nej.

Kunder: Folk i området, som kommer till henne för att handla.

Bidrag/ekonomiskt stöd: Nej.



Småbrukaren Patricia Morales odlar grönsaker till sin familj och för försäljning på mindre än en hektar i Cotacachi, Ecuador
Foto: Fanny Högrell

Text: Kerstin Isaxon och Fanny Högrell